

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

28. travnja 2016. *

„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EEZ) br. 2658/87 – Zajednička carinska tarifa – Tarifno razvrstavanje – Kombinirana nomenklatura – Tarifni podbrojevi 1517 90 91 i 1518 00 31 – Tekuća, neprerađena, nehlapiva biljna mješavina, koja se sastoji od repičinog ulja (88 %) i suncokretovog ulja (12 %)“

U predmetu C-233/15,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputila Administratīvā apgabaltiesa (Regionalni upravni sud, Latvija) odlukom od 13. svibnja 2015., koju je Sud zaprimio 21. svibnja 2015., u postupku,

SIA „Oniors Bio”

protiv

Valsts ieņēmumu dienests,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: D. Šváby, predsjednik vijeća, M. Safjan i M. Vilaras (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: N. Wahl,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za latvijsku vladu, I. Kalniņš i G. Bambāne, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, A. Sauka i A. Caeiros, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegova mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: latvijski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje tarifnih podbrojeva 1517 90 91 i 1518 00 31 Kombinirane nomenklature koja je sadržana u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.), u inačici koja proizlazi iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. (SL L 282, str. 1., u daljnjem tekstu: KN).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva SIA „Oniors Bio” (u daljnjem tekstu: Oniors Bio) i Valsts ieņēmumu dienests (latvijska porezna uprava, u daljnjem tekstu: VID) u vezi s tarifnim razvrstavanjem mješavine nehlapivih sirovih tekućih biljnih ulja (88 % repičinog ulja i 12 % suncokretovog ulja).

Pravni okvir

KN i HS

- 3 Carinsko razvrstavanje robe uvezene u Europsku uniju uređeno je KN-om. KN se temelji na Harmoniziranom sustavu nazivlja i brojčanog označavanja robe (u daljnjem tekstu: HS) koji je sastavilo Vijeće za carinsku suradnju, koje je postalo Svjetska carinska organizacija (WCO), a uspostavljeno je Konvencijom o osnivanju tog vijeća sklopljenom u Bruxellesu 15. prosinca 1950. HS je uspostavljen Međunarodnom konvencijom o Harmoniziranom sustavu nazivlja i brojčanog označavanja robe, koja je sklopljena u Bruxellesu 14. lipnja 1983. i odobrena, zajedno sa svojim Protokolom o izmjenama od 24. lipnja 1986., u ime Europske ekonomske zajednice Odlukom Vijeća 87/369/EEZ od 7. travnja 1987. (SL L 198, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 6., str. 3.). Prvih šest znamenki tarifnih brojeva i podbrojeva KN je preuzeo iz HS-a, dok su sedma i osma znamenka dio njegova vlastitog razvrstavanja.
- 4 Članak 12. Uredbe br. 2658/87 propisuje da Europska komisija svake godine uredbom donosi cjelokupnu verziju KN-a zajedno s pripadajućim autonomnim i konvencionalnim carinskim stopama Zajedničke carinske tarife, kako proizlazi iz mjera koje su usvojili Vijeće Europske unije ili Komisija. Navedena uredba objavljuje se najkasnije do 31. listopada u *Službenom listu Europske unije* i primjenjuje se od 1. siječnja sljedeće godine.
- 5 Mjerodavna inačica KN-a za činjenice u glavnom postupku je, kao što proizlazi iz spisa dostavljenog Sudu, ona za 2012., koja proizlazi iz Uredbe br. 1006/2011.
- 6 Prvi dio KN-a sadržava uvodne odredbe. U tom dijelu, u Odjeljku I. koji sadržava opća pravila, u odsjeku A pod naslovom „Opća pravila za tumačenje kombinirane nomenklature” propisano je:
„Razvrstavanje robe u [KN] uređuju sljedeća načela.
 1. Naslovi odsjeka, poglavlja i potpoglavlja služe samo za lakše snalaženje; za zakonske potrebe, razvrstavanje se vrši na temelju naziva tarifnih brojeva i svih odgovarajućih napomena uz odsjeke ili poglavlja [...]”. [neslužbeni prijevod]
- 7 Drugi dio KN-a obuhvaća Odsjek III., pod naslovom „Životinjska ili biljna ulja i masti, proizvodi njihove razgradnje, prerađene jestive masti; životinjski ili biljni voskovi”. U tom se odsjeku nalazi poglavlje 15. s istim naslovom.

8 Navedeno poglavlje 15. među ostalim sadržava sljedeće tarifne brojeve i podbrojeve:

„1516 – Masti i ulja životinjskog ili biljnog podrijetla i njihove frakcije, djelomično ili potpuno hidrogenirani, interesterificirani, reesterificirani ili elaidinizirani, čak rafinirani, ali dalje nepripremljeni.

[...]

1517 – Margarin; jestive mješavine ili pripravci od masti ili ulja životinjskog ili biljnog podrijetla ili od frakcija različitih masti ili ulja iz ovog poglavlja, osim jestivih masti ili ulja ili njihovih frakcija iz tarifnog broja 1516.

[...]

1517 90 91 – – „Stabilna (nehlapiva) biljna ulja, tekuća, miješana.” [neslužbeni prijevod]

9 Tarifni broj 1518 KN-a podijeljen je na sljedeći način:

„1518 00 Životinjske ili biljne masti i ulja i njihove frakcije, kuhani, oksidirani, dehidrirani, sumporirani, puhani, polimerizirani zagrijavanjem u vakuumu ili u inertnom plinu ili drukčije kemijski modificirani, isključujući one iz tarifnog broja 1516; nejestive mješavine ili pripravci od životinjskih ili biljnih masti ili ulja ili od frakcija različitih masti ili ulja iz ovog poglavlja, koji nisu spomenuti niti uključeni na drugom mjestu:

1518 00 10 – linoksin

– stabilna (nehlapiva) biljna ulja, tekuća, miješana, za tehničke ili industrijske svrhe, osim za proizvodnju prehrambenih proizvoda za ljudsku potrošnju

1518 00 31 – sirova:

[...].” [neslužbeni prijevod]

10 Napomena 3. poglavlja 15. KN-a glasi:

„Tarifni broj 1518 ne obuhvaća masti ili ulja, samo denaturirane te ih se razvrstava u odgovarajući tarifni broj predviđen za nedenaturirane masti i ulja.” [neslužbeni prijevod]

11 Napomene s objašnjenjem HS-a razrađene su u WCO-u u skladu s odredbama međunarodne Konvencije o HS-u od 14. lipnja 1983. i objavljene na dva službena jezika WCO-a, francuskom i engleskom. Napomena s objašnjenjem HS-a koja se odnosi na poglavlje 15., u svojoj inačici na francuskom jeziku, među ostalim naznačava sljedeće:

„Pojam ‚masti ili ulja ili njihove frakcije, samo denaturirane’ koji se spominje u napomeni 3. ovog poglavlja odnosi se na masti ili na ulja ili njihove frakcije kojima je, s ciljem da ih se učini neprikladnim za prehranu ljudi, dodan denaturant kao što je riblje ulje, fenoli, mineralna ulja, smolni terpentini, toluen, metil salicilat (eterično zimzelenovo ulje ili ulje gaulterije), ružmarinovo ulje. Te su tvari dodane u malim količinama (obično ne više od 1 %) u takvim omjerima da masti ili ulja ili njihove frakcije od toga postaju na primjer užegli, kiseli, trpkii, gorki. Međutim, valja napomenuti da se napomena 3. ovog poglavlja ne primjenjuje na denaturirane mješavine ili pripravke masti ili ulja ili njihove frakcije (br. 15.18).” [neslužbeni prijevod]

Carinski zakonik

- 12 Članak 13. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ) br. 648/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. (SL L 117, str. 13). (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 17., str. 137.; u daljnjem tekstu: Carinski zakonik), određuje:

„1. Carinska tijela mogu u skladu s uvjetima utvrđenim u odredbama na snazi provesti sve provjere koje smatraju potrebnim za osiguranje ispravne primjene carinskih propisa i drugog zakonodavstva koje uređuje ulaz, izlaz, provoz, prijenos i uporabu u posebnu svrhu robe koja se kreće između carinskog područja Zajednice i trećih zemalja te na prisutnost robe koja nema status robe Zajednice. U slučaju kada međunarodni sporazum to predviđa, carinske provjere s ciljem ispravne primjene zakonodavstva Zajednice mogu se provoditi u trećoj zemlji.

[...]

3. U slučaju kada provjere obavljaju tijela koja nisu carinska tijela, takve se kontrole obavljaju u bliskoj koordinaciji s carinskim tijelima kad god je to moguće istodobno i na istom mjestu.

[...]”

- 13 Članak 62. Carinskog zakonika propisuje:

„1. Pisane deklaracije podnose se na obrascu koji odgovara službenom primjerku propisanom za tu svrhu. Deklaracije moraju biti potpisane i sadržavati sve podatke koji su potrebni za primjenu propisa vezanih uz carinski postupak za koji je roba deklarirana.

2. Uz deklaraciju, prilažu se sve isprave koje su potrebne za primjenu propisa vezanih uz primjenu carinskog postupka za koji je roba deklarirana.”

- 14 Članak 68. Carinskog zakonika propisuje:

„Radi provjere prihvaćene deklaracije, carinska tijela mogu:

(a) provjeriti isprave navedene u deklaraciji i priložene isprave. Carinska tijela mogu zahtijevati od deklaranta da priloži i druge isprave kako bi utvrdila točnost podataka u deklaraciji;

(b) pregledati robu i uzeti uzorke za analizu ili za detaljan pregled.”

- 15 Članak 71. Carinskog zakonika propisuje:

„1. Rezultati provjere deklaracije koriste se u svrhu primjene propisa koji uređuju carinski postupak u koji je roba stavljena.

2. Ako deklaracija nije provjeravana, za primjenu propisa iz stavka 1. prihvaćaju se podaci koje je deklarant naveo u deklaraciji.”

Uredba (EZ) br. 178/2002

- 16 U članku 1. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane i utvrđivanju postupaka u području sigurnosti hrane (SL L 31, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 91.) određuje se:

„1. Ovom se Uredbom predviđa osnova za osiguranje visoke razine zaštite zdravlja ljudi i interesa potrošača u vezi s hranom, posebno uzimajući u obzir razlike u opskrbi hranom, uključujući tradicionalne proizvode, te pritom osiguravajući učinkovito funkcioniranje unutarnjega tržišta. Njome se uspostavljaju osnovna načela i zadaće, sredstva za stvaranje jake znanstvene osnove, učinkoviti organizacijski mehanizmi i postupci koji podupiru donošenje odluka u vezi sa zdravstvenom ispravnošću hrane i hrane za životinje.”

- 17 U članku 2. stavku 1. Uredbe br. 178/2002 propisuje se da je za potrebe te uredbe, „hrana” (ili „prehrambeni proizvod”), svaka tvar ili proizvod, prerađen, djelomično prerađen ili neprerađen, a namijenjen je prehrani ljudi ili se može očekivati da će ga ljudi konzumirati.

- 18 U članku 14. stavcima 1. i 2. Uredbe br. 178/2002 određuje se:

„1. Nesigurnu hranu nije dozvoljeno stavljati na tržište.

2. Hrana je nesigurna ako je:

(a) štetna za zdravlje;

(b) neprikladna za prehranu ljudi.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 19 Društvo Oniors Bio je 16. ožujka 2012. podnijelo VID-u dvije deklaracije s ciljem stavljanja u promet određenih količina mješavine nehlapivih sirovih tekućih biljnih ulja, koja se sastoji od 88 % repičinog ulja i 12 % suncokretovog ulja, proizvedenog u Bjelorusiji. U tim je deklaracijama društvo Oniors Bio razvrstalo predmetni proizvod u tarifni podbroj 1518 00 31 KN-a.
- 20 Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da, u skladu s informacijama koje je dao proizvođač, roba koju je društvo Oniors Bio uvezlo nije bila namijenjena za prehranu, nego samo za tehničke svrhe. Zbog tehnološkog postupka proizvodnje mješavine ulja o kojoj je riječ, u konačnom proizvodu ne može se isključiti prisutnost štetnih tvari, osobito denaturanta toluena.
- 21 Društvo Oniors Bio je VID-u također dostavilo mišljenje latvijskog centra za certificiranje (Latvijas Sertifikācijas Centrs) iz kojeg proizlazi da predmetna roba sadržava 1,4 % toluena, što je čini neprikladnom za prehranu. Sud koji je uputio zahtjev osim toga navodi da upotreba te robe nije bila dopuštena u proizvodnji hrane. Zaključno, prema sudu koji je uputio zahtjev, nije mu pružen nijedan dokaz s kojim bi, barem neizravno, bilo moguće dokazati eventualno prijevarno postupanje ili namjeru prijevare proizvođača ili društva Oniors Bio u cilju izbjegavanja plaćanja carina ili drugih davanja koja duguju.
- 22 Nakon nadzora uvezene robe i ispitivanja uzetih uzoraka VID je u svoja dva mišljenja od 27. ožujka 2012. zaključio da robu treba razvrstati u tarifni podbroj 1517 90 91 KN-a. Na temelju tih mišljenja, VID je 29. ožujka 2012. donio dvije odluke kojima se povećavaju carine i porez na dodanu vrijednost koji se zahtijevaju od društva Oniors Bio.

- 23 Društvo Oniors Bio je protiv navedenih odluka podnijelo žalbu glavnoj direktorici VID-a. Budući da je ta žalba bila odbijena, društvo Oniors Bio podnijelo je tužbu protiv tih odluka pred Administrativā rajona tiesa (okružni upravni sud). Ta je tužba odbijena presudom od 7. svibnja 2013.
- 24 Društvo Oniors Bio uložilo je žalbu protiv te presude pred sudom koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku.
- 25 Potonji je naveo da je, radi potpunog pojašnjenja činjenica u predmetu, pozvao nadzorno tijelo za hranu i veterinu (Pārtikas un veterinārais dienests, u daljnjem tekstu: PVD) da sudjeluje u postupku kako bi, u granicama svoje nadležnosti, dao mišljenje o pitanjima koja su istaknuta u postupku pred tim sudom. U mišljenju se PVD temeljio na informacijama koje je dao proizvođač spornog proizvoda i njemu popratnim dokumentima i zaključio da nije riječ o proizvodu namijenjenom za prehranu ili proizvodnju hrane za ljude i da se on ne može koristiti u te svrhe.
- 26 Sud koji je uputio zahtjev smatra da razvrstavanje mješavine ulja koju je uvezlo društvo Oniors Bio u tarifni podbroj 1517 90 91 KN-a izaziva razumnu sumnju s obzirom na informacije koje je dao proizvođač proizvoda i na mišljenja latvijskoga centra za certificiranje i PVD-a. Prema njegovu mišljenju, te sumnje proizlaze, s jedne strane, zbog nepostojanja, u predmetu koji se pred njim vodi, ciljanog djelovanja poput onog zamišljenog u presudi Evrotil (C-503/10, EU:C:2011:872), kojem je cilj predmetni proizvod učiniti nepovratno neprikladnim za prehranu, dodavanjem denaturanata i drugih štetnih tvari. S druge strane, činjenica da VID nije utvrdio postojanje štetnih tvari u uzetim uzorcima uvezene robe znači dodatni izvor sumnji oko odgovarajućeg razvrstavanja predmetne robe.
- 27 U tim je okolnostima Administrativā apgabaltiesa (regionalni upravni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li proizvode u odnosu na koje rezultati ispitivanja uzoraka koji su uzeti iz različitih pošiljaka robe nisu pokazali da su u njima prisutni denaturati ili druge štetne tvari koje ih čine neprikladnima za prehranu ljudi, ali koji se, u skladu s informacijama koje je dao proizvođač, ne mogu upotrebljavati u prehrani (proizvodnja hrane i lanac prehrane) jer se zbog obilježja postupka proizvodnje ne može isključiti prisutnost štetnih tvari u proizvodu, općenito razvrstati u jednu od oznakâ KN-a predviđenih za neprehrambene proizvode ili takve proizvode ipak općenito treba razvrstati u jednu od oznakâ KN-a predviđenih za hranu?
 2. Koja su mjerila odlučujuća za tumačenje pojmova ‚hrana‘ i ‚neprehrambeni proizvod‘ u okviru primjene oznakâ KN-a?
 3. Može li namjena proizvoda predstavljati objektivno mjerilo razvrstavanja robe u okviru primjene oznakâ KN-a?
 4. Može li se prilikom tumačenja pojma ‚neprehrambeni proizvod‘ kao mjerilo razvrstavanja robe upotrijebiti mišljenje nadležnog tijela države članice Europske unije, u skladu s kojim se na temelju propisa Europske unije i dotične države članice u području prehrambenih proizvoda, uvezena roba ne može upotrebljavati u lancu prehrane jer nije prikladna za prehranu ljudi, u okviru primjene oznakâ KN-a?
 5. Mogu li se prilikom tumačenja pojma ‚neprehrambeni proizvod‘ kao mjerilo razvrstavanja robe upotrijebiti informacije koje je dao proizvođač o tehnološkom postupku proizvodnje robe, zbog kojeg se ne može isključiti prisutnost štetnih tvari u proizvodu, u okviru primjene oznakâ KN-a?
 6. Koja su fizikalno-kemijska svojstva robe koju je potrebno razvrstati odlučujuća za pravilno tumačenje i primjenu oznakâ KN-a 1518 00 31 i 1517 90 91?

7. Treba li se na robu koja ima fizikalno-kemijska svojstva kao što su to ona koja su utvrđena u predmetnom slučaju primijeniti oznaka KN-a 1518 00 31?”

O prethodnim pitanjima

- 28 Uvodno je potrebno s jedne strane napomenuti da se zadaća Suda, kada mu je upućen zahtjev za prethodnu odluku u području tarifnog razvrstavanja, sastoji u tome da pojasni kriterije primjene koji će nacionalnom sudu omogućiti pravilno razvrstavanje predmetnih proizvoda u KN, a ne u tome da sam provodi to razvrstavanje, tim više što sam Sud ne raspolaže nužno svim elementima koji su za to prijeko potrebni. Stoga je nacionalni sud u svakom slučaju u boljem položaju da to učini (presuda Lukoyl Neftohim Burgas, C-330/13, EU:C:2014:1757, t. 27. i navedena sudska praksa).
- 29 Dakle, sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku treba provesti razvrstavanje predmetnih proizvoda iz glavnog postupka u skladu s odgovorima Suda na pitanja koja su mu postavljena.
- 30 S druge strane valja podsjetiti da je, prema ustaljenoj sudskoj praksi, u okviru suradnje između nacionalnih sudova i Suda ustanovljene u članku 267. UFEU-a, na Sudu da nacionalnom sudu pruži koristan odgovor koji će mu omogućiti da riješi spor koji se pred njim vodi. U tom smislu, Sud mora po potrebi preformulirati pitanja koja su mu postavljena (presuda Lukoyl Neftohim Burgas, C-330/13, EU:C:2014:1757, t. 29. i navedena sudska praksa).
- 31 U predmetnom slučaju, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da sa svojih sedam pitanja, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li KN tumačiti na način da, kako bi se utvrdilo treba li mješavinu biljnih ulja poput one u pitanju u glavnom postupku razvrstati kao jestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1517 90 91 KN-a ili kao nejestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1518 00 31 KN-a, u obzir valja uzeti sljedeće elemente:
- rezultate ispitivanja uzoraka koji su uzeti iz različitih pošiljaka predmetne robe, ako nisu pokazali da su u njima prisutni denaturati ili druge štetne tvari koje robu čine neprikladnom za prehranu ljudi;
 - informacije koje je dao proizvođač predmetne robe, prema kojima ta roba nije namijenjena za prehranu ljudi jer se zbog tehnološkog postupka njezine proizvodnje ne može isključiti prisutnost štetnih tvari u toj robi, osobito toluena;
 - namjenu predmetne robe;
 - mišljenje nadležnog tijela države članice u području hrane, prema kojem je, u skladu s propisima Unije i države članice, uvezana roba neprikladna za prehranu ljudi;
 - postupak proizvodnje robe;
 - fizikalno-kemijska svojstva predmetne robe.
- 32 S tim u vezi, valja podsjetiti da je stalna sudska praksa da, u interesu pravne sigurnosti i jednostavnijeg nadzora, odlučujući kriterij za razvrstavanje robe u carinsku tarifu načelno treba tražiti na temelju njezinih osobina i objektivnih svojstava, kako su određeni tekstom tarifnog broja KN-a i napomenama odsjeka ili poglavlja (presuda Delphi Deutschland, C-423/10, EU:C:2011:315, t. 23. i navedena sudska praksa).
- 33 Također prema ustaljenoj sudskoj praksi, namjena proizvoda može predstavljati objektivan kriterij razvrstavanja ako je svojstvena tom proizvodu te se ta svojstvenost procjenjuje na temelju njegovih objektivnih osobina i svojstava (vidjeti presude Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, t. 41. i Oliver

Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, t. 47.). Osim toga, namjena proizvoda je relevantan kriterij samo ako se razvrstavanje ne može napraviti na temelju isključivo objektivnih osobina i svojstava proizvoda (presuda Skoma-Lux, C-339/09, EU:C:2010:781, t. 47.).

- 34 Kako proizlazi iz spisa dostavljenog Sudu, proizvod o kojem je riječ u glavnom postupku mješavina je nehlapivih sirovih tekućih biljnih ulja, koja je sastavljena od 88 % repičinog ulja i 12 % suncokretovog ulja. Prema informacijama koje je dao njezin proizvođač, ta mješavina nije namijenjena za prehranu ljudi s obzirom na to da se zbog tehnološkog postupka proizvodnje ne može isključiti prisutnost štetnih tvari, osobito toluena.
- 35 Kao što proizlazi iz njegova teksta, pod tarifni broj 1517 KN-a osim „margarina” potpadaju i „jestive mješavine ili pripravci od masti ili ulja životinjskog ili biljnog podrijetla ili od frakcija različitih masti ili ulja iz ovog poglavlja, osim jestivih masti ili ulja ili njihovih frakcija iz tarifnog broja 1516”.
- 36 Tarifni broj 1518 KN-a obuhvaća, prema svojem tekstu, „životinjske ili biljne masti i ulja i njihove frakcije, kuhani, oksidirani, dehidrirani, sumporirani, puhani, polimerizirani zagrijavanjem u vakuumu ili u inertnom plinu ili drukčije kemijski modificirani, isključujući one iz tarifnog broja 1516”; kao i „nejestive mješavine ili pripravke od životinjskih ili biljnih masti ili ulja ili od frakcija različitih masti ili ulja iz [...] poglavlja [15.], koji nisu spomenuti niti uključeni na drugom mjestu”.
- 37 Budući da mješavina suncokretovog i repičinog ulja o kojoj je riječ u glavnom postupku ne potpada pod tarifni broj 1516 KN-a, jer se ne sastoji od životinjskih ili biljnih masti i ulja i njihovih frakcija, djelomično ili potpuno hidrogeniranih, interesterificiranih, reesterificiranih ili elaidiniziranih, čak rafiniranih, ali dalje nepripremljenih, valja zaključiti da ona potpada ili pod tarifni broj 1517 KN-a ili pod tarifni broj 1518 KN-a, s obzirom na to da ta dva tarifna broja spominju biljne mješavine ulja, njezino razvrstavanje pod jedan ili drugi tarifni broj ovisi o tome je li riječ o jestivoj ili nejestivoj mješavini, kao što je to navedeno u točki 34. ove presude. Naime, Poglavlje 15. KN-a razlikuje, preuzimajući razlikovanje utvrđeno u poglavlju 15. HS-a, jestive mješavine biljnih ulja, koje potpadaju pod tarifni broj 1517 KN-a, i nejestive mješavine biljnih ulja, koje potpadaju pod tarifni broj 1518 KN-a.
- 38 S tim u vezi, valja istaknuti da napomena 3. poglavlja 15. KN-a, koja preuzima tekst napomene 3. poglavlja 15. HS-a, upravo pojašnjava da tarifni broj 1518 KN-a „ne obuhvaća masti ili ulja, samo denaturirane te ih se razvrstava u odgovarajući tarifni broj predviđen za nedenaturirane masti i ulja”. Napomena s objašnjenjem HS-a u pogledu poglavlja 15. pojašnjava, s jedne strane, da se izraz „masti ili ulja ili njihove frakcije, samo denaturirane”, koji se navodi u napomeni 3. odnosi na „masti ili ulja ili njihove frakcije kojima je, s ciljem da ih se učini neprikladnim za prehranu ljudi, dodan denaturant”, kakav je među ostalim toluen. Zadnja rečenica te iste napomene pojašnjava, s druge strane, da se napomena 3. poglavlja 15. HS-a ne primjenjuje na denaturirane mješavine ili pripravke masti ili ulja.
- 39 Iz prethodnih razmatranja slijedi da nije nužno, kako bi se mješavina biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku kvalificirala kao „nejestiva” i razvrstala u tarifni podbroj 1518 00 31 KN-a, da bude nepovratno učinjena neprikladnom za prehranu ciljanim djelovanjem tijekom postupka proizvodnje. Dovoljno je da po svojim objektivnim karakteristikama i svojstvima, kao i namjeni koja iz toga proizlazi, potpada pod nejestive mješavine.
- 40 S tim u vezi, kao prvo, presuda Evroetil (C-503/10, EU:C:2011:872), koju ističe sud koji je uputio zahtjev, ne može izmijeniti to utvrđenje. Predmet koji je doveo do te presude odnosio se na pojam „denaturacija”, a ne na razliku između jestivih i nejestivih mješavina. U tom je predmetu Sud zaključio da se na proizvod koji nije denaturiran postupkom koji se nalazi među onima propisanim u mjerodavnoj odredbi, ne može primijeniti oslobođenje od trošarina o kojima je riječ u tom predmetu iako bi taj proizvod sadržavao tvari koje ga čine neprikladnim za prehranu ljudi (vidjeti u tom smislu

presudu Evroetil, C-503/10, EU:C:2011:872, t. 66.). Međutim, u ovom predmetu, tekst tarifnog podbroja 1518 00 31 KN-a odnosi se ne samo na mješavine biljnih ulja denaturirane prema određenim postupcima, nego općenito na mješavine nejestivih biljnih ulja.

- 41 Zatim, što se tiče razlikovanja između jestive mješavine biljnih ulja koja se može razvrstati u tarifni podbroj 1517 90 91 KN-a i nejestive mješavine biljnih ulja koja potpada pod tarifni podbroj 1518 00 31 KN-a, valja podsjetiti da se to razlikovanje, kao što proizlazi iz točke 37. ove presude, temelji na namjeni te mješavine, odnosno na tome koristi li se ona kao hrana ili ne.
- 42 Kako bi se utvrdilo je li ta mješavina namijenjena tomu da se koristi ili ne kao hrana, valja uzeti u obzir sve relevantne elemente koji se odnose na objektivne osobine i svojstva koja su joj prirođena. Na uvozniku je da u trenutku uvoza dokaže namjenu koja se za proizvod o kojemu je riječ navodi u deklaraciji koju podnosi nadležnim carinskim tijelima (vidjeti po analogiji presudu Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, t. 51.).
- 43 S tim u vezi, valja istaknuti da činjenica, da se zbog karakteristika postupka proizvodnje u mješavini biljnih ulja ne može isključiti prisutnost tvari štetnih za zdravlje ljudi, predstavlja relevantni element zbog kojeg se može opravdati kvalifikacija takve mješavine kao „nejestive” s obzirom na njezine objektivne osobine i svojstva i stoga njezino razvrstavanje u tarifni broj 1518 KN-a i, osobito, ako se sastoji od sirovih biljnih ulja, u tarifni podbroj 1518 00 31.
- 44 Kad je riječ o dokazima koji se odnose na objektivne osobine i svojstva mješavine biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, valja istaknuti da pisane informacije proizvođača predstavljaju, u skladu s člankom 68. točkom (a) Carinskog zakonika, element koji treba uzeti u obzir za provjeru deklaracije o stavljanju robe u slobodan promet i razvrstavanju predmetne robe u odgovarajući tarifni broj KN-a.
- 45 Sud koji je uputio zahtjev se, međutim, pita o načinu na koji se informacije koje je dao proizvođač o mješavini biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku mogu razumjeti s obzirom na rezultate ispitivanja uzoraka uzetih na toj mješavini i analizama carinskih tijela koji nisu pokazali prisutnost tvari štetnih za zdravlje ljudi.
- 46 S tim u vezi, valja podsjetiti da, u skladu s člankom 68. točkom (b) Carinskog zakonika, carinska tijela mogu radi provjere prihvaćene deklaracije pregledati predmetnu robu i eventualno uzeti uzorke za analizu ili za detaljan pregled. U skladu s člankom 71. stavkom 1. Carinskog zakonika rezultati provjere deklaracije o stavljanju robe u slobodan promet koriste se u svrhu primjene propisa koji uređuju carinski postupak u koji je dotična roba stavljena, dakle, među ostalim i za razvrstavanje te robe u KN.
- 47 Iz tih odredaba proizlazi da, u slučaju da je predmetna roba deklaracijom o stavljanju u slobodan promet označena kao nejestiva mješavina biljnih ulja, ali ispitivanje uzoraka koje su carinske vlasti uzele na toj mješavini nije pokazalo prisutnost nijedne tvari štetne za zdravlje ljudi, ta tijela imaju pravo razvrstati tu robu u tarifni broj KN-a koji obuhvaća jestive mješavine biljnih ulja, kao što je, u ovom slučaju, tarifni broj 1517 KN-a, osim ako ne postoje drugi elementi koji pokazuju da roba o kojoj je riječ nije po svojoj naravi i svojim objektivnim svojstvima namijenjena za prehranu.
- 48 Informacije poput onih koje je dao proizvođač mješavine biljnih ulja o kojoj je riječ u glavnom postupku, prema kojima se zbog postupka proizvodnje takve mješavine u njoj ne može isključiti prisutnost tvari štetnih za zdravlje ljudi, predstavljaju upravo onaj element koji može pokazati da se dotična mješavina ne može kvalificirati kao „jestiva”. Te se informacije ne mogu automatizmom dovesti u pitanje samo zbog rezultata analize uzoraka koji nisu pokazali prisutnost štetnih tvari s obzirom na to da u mješavini biljnih ulja o kojoj je riječ prisutnost štetnih tvari nije sigurna nego je samo moguća.

- 49 Istina je da rezultati analize uzoraka mješavine biljnih ulja koji su dobiveni od VID-a u glavnom postupku mogu pobuditi sumnje glede točnosti i pouzdanosti informacija koje je dao proizvođač i koje se nalaze na deklaraciji o stavljanju u slobodan promet o mogućoj prisutnosti tvari štetnih za zdravlje ljudi. U tom slučaju carinske vlasti mogu, na temelju članka 68. točke (a) Carinskog zakonika, provesti dodatne provjere i zahtijevati od deklaranta da priloži druge dokumente kako bi se potvrdila ili osporila točnost proizvođačevih informacija i podataka na toj deklaraciji i na taj način spriječio svaki pokušaj eventualne prijevare.
- 50 Međutim, u nedostatku takvih elemenata i takvih dodatnih dokaza, koji mogu dovesti u pitanje točnost informacija koje je dao proizvođač o mješavini biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku i koje se nalaze na deklaraciji o stavljanju u slobodni promet, carinsko tijelo ne može, samo na nepostojanju štetnih tvari u uzetim uzorcima takve mješavine biljnih ulja koje je analiziralo, temeljiti razvrstavanje te mješavine u tarifni broj KN-a, kao u ovom slučaju tarifni broj 1517 pod koji potpada hrana.
- 51 S tim u vezi, valja utvrditi da iz spisa koji je dostavljen Sudu ne proizlazi da u glavnom predmetu postoje elementi koji mogu dovesti u pitanje istinitost informacija koji se odnose na postupak proizvodnje mješavine biljnih ulja koju je uvezao tužitelj u glavnom postupku. Osim toga, kao što je navedeno u točki 21. ove presude, sud koji je uputio zahtjev navodi da ne postoji nijedan dokaz prijevornog postupanja proizvođača robe o kojoj je riječ ili tužitelja u glavnom postupku. U svakom slučaju, na sudu je koji je uputio zahtjev da utvrdi postoje li ti elementi.
- 52 Zaključno, glede eventualne važnosti – za potrebe tarifnog razvrstavanja robe poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku – mišljenja nacionalnog tijela nadležnog za primjenu propisa o hrani, među kojima je osobito Uredba br. 178/2002 koju ističe sud koji je uputio zahtjev, valja naglasiti da tarifno razvrstavanje robe na dan njezina carinjenja izvršavaju nacionalna carinska tijela koja s tim u vezi primjenjuju odredbe KN-a i Carinskog zakonika.
- 53 U pogledu Uredbe br. 178/2002, njezin je cilj, kao što to proizlazi iz njezina članka 1. stavka 1., osiguranje visoke razine zaštite zdravlja ljudi i interesa potrošača u vezi s hranom i prema tome slijedi drukčiju svrhu.
- 54 Osim toga, iz zajedničkog tumačenja članka 2. stavka 1. i članka 14. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 178/2002 proizlazi da pojam „hrana”, u smislu te uredbe, može također obuhvatiti proizvode štetne za zdravlje i neprikladne za prehranu ljudi, a čije je stavljanje na tržište zabranjeno.
- 55 Iz toga slijedi da mišljenje nadležnog tijela države članice za primjenu propisa o hrani, prema kojem je mješavina biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku neprikladna za prehranu ljudi, ne može samo po sebi biti odlučujuće kako bi se opravdala kvalifikacija te mješavine kao „nejestive” i, prema tome, njezino razvrstavanje u tarifni broj 1518 KN-a.
- 56 Sama kvalifikacija takve mješavine kao „jestive” za potrebe primjene KN-a i ubiranja odgovarajućih carina ne znači automatski njezino stavljanje na tržište kao proizvoda koji je namijenjen prehrani ljudi. Kao što je već navedeno, članak 14. Uredbe br. 178/2002 zabranjuje stavljanje na tržište „hrane” koja je nesigurna, odnosno štetna za zdravlje ili neprikladna za prehranu ljudi. Ipak, mišljenje nacionalnog tijela nadležnog u području hrane, prema kojem je mješavina biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku neprikladna za prehranu ljudi, jedan je od elemenata koje treba uzeti u obzir nadležno nacionalno tijelo ili sud u cilju razvrstavanja te mješavine u odgovarajući tarifni broj KN-a (vidjeti, po analogiji, presudu Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, t. 53.).
- 57 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da KN treba tumačiti na način da kod određivanja treba li mješavinu biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku razvrstati kao jestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1517 90 91 KN-a ili pak kao nejestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1518 00 31 KN-a treba voditi računa o svim

relevantnim elementima konkretnog slučaja u mjeri u kojoj se odnose na objektivne osobine i svojstva prirođena tom proizvodu. Među relevantnim elementima koji mogu opravdati kvalifikaciju takve mješavine kao „nejestive” valja ocijeniti informacije koje je dao proizvođač te mješavine u okviru carinske deklaracije, prema kojima se, zbog karakteristika postupka proizvodnje, prisutnost štetnih tvari u spomenutoj mješavini ne može isključiti. S tim u vezi, činjenica da analiza uzoraka uzetih na takvoj mješavini biljnih ulja nije pokazala prisutnost nijedne štetne tvari, nije sama po sebi dovoljna da dovede u pitanje kvalifikaciju mješavine o kojoj je riječ kao „nejestive”. Takva posljedica pretpostavlja postojanje drugih relevantnih dokaza koji mogu dovesti u pitanje točnost informacija koje se odnose na postupak proizvodnje mješavine o kojoj je riječ, koje je dao njezin proizvođač i koje se nalaze u toj deklaraciji, u skladu s odredbama članaka 62., 68. i 71. Carinskog zakonika.

Troškovi

- 58 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Kombiniranu nomenklaturu koja je sadržana u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi u inačici koja proizlazi iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. treba tumačiti na način da kod određivanja treba li mješavinu biljnih ulja poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku razvrstati kao jestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1517 90 91 KN-a ili pak kao nejestivu mješavinu biljnih ulja u tarifni podbroj 1518 00 31 KN-a treba voditi računa o svim relevantnim elementima konkretnog slučaja u mjeri u kojoj se odnose na objektivne osobine i svojstva prirođena tom proizvodu. Među relevantnim elementima koji mogu opravdati kvalifikaciju takve mješavine kao „nejestive” valja ocijeniti informacije koje je dao proizvođač te mješavine u okviru carinske deklaracije, prema kojima se, zbog karakteristika postupka proizvodnje, prisutnost štetnih tvari u spomenutoj mješavini ne može isključiti. S tim u vezi, činjenica da analiza uzoraka uzetih na takvoj mješavini biljnih ulja nije pokazala prisutnost nijedne štetne tvari nije, sama po sebi, dovoljna da dovede u pitanje kvalifikaciju mješavine o kojoj je riječ kao „nejestive”. Takva posljedica pretpostavlja postojanje drugih relevantnih dokaza koji mogu dovesti u pitanje točnost informacija koje se odnose na postupak proizvodnje mješavine o kojoj je riječ, koje je dao njezin proizvođač i koje se nalaze u toj deklaraciji, u skladu s odredbama članaka 62., 68. i 71. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ) br. 648/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005.

Potpisi